

Грчка је предуго живела на кредит. Сада је игра завршена. Зашто би ЕУ платила цех за лошу привредну ситуацију за коју су највећим делом криви сами Грци, пишу немачки листови.

О кризи у Грчкој и последицама по ЕУ, лист **Експрес** из Келна пише:

„Тек што је влада у Атини усвојила драстичан програм штедње, многи Грци су запретили изласком на барикаде. Очигледно још нису схватили да је земља пред банкротством и да им не преостаје ништа друго него да стегну каиш. Грчка је сувише дуго живела преко могућности – на кредит, наравно. Сада је игра завршена. Не види се зашто би ЕУ платила цех за лошу привредну ситуацију за коју су највећим делом криви сами Грци. Помоћ - да, али никакав бланко чек. Европска унија није самопослуга у којој би могао да се подиже новац без икаквих обавеза. Онај ко то није схватио нема шта да тражи у европском клубу.“

О истој теми лист **Вестдојче алгемајне цајтунг** пише:

„Мере штедње које је усвојила влада премијера Јоргоса Папандреуа, највише је што земља тренутно може да прихвати. Уколико би још повећала порезе и још смањила зараде дошло би до социјалних потреса несагледивих размера, а био би заустављен, ионако слаб привредни опоравак. У том случају, тешко би било избећи државни банкрот. За Грчку и ЕУ велика је срећа што је на челу владе Папандреу. Не само да му је успело да уведе мере штедње, него је и уверио сународнике у њихову неопходност. Грчкој сада није потребно само доследно спровођење тих мера, него јој је потребна и политичка подршка партнера у ЕУ. Земља се не бори само са великим дугом, него је већ недељама и на нишану шпекуланата који на новчаним тржиштима настоје да изазову банкрот Грчке и на томе добро зараде.“

Коментатор листа **Велт** проблеме Грчке разматра у ширем контексту:

„(Упркос усвојеном програму штедње) проблеми нису решени – ни за Атину, ни за ЕУ. Наиме, једно је најавити програм штедње, а друго спровести неопходне структуралне

реформе. И ту није крај – и друге европске земље имају буџетске дефиците који су на рубу неодговорности, а да при том Европска комисија није одлучила како ће убудуће поступати према грешницима. Остаје нерешено како Европа мисли да очува еврозону, а да не координише пореску и економску политику? При том су грађани у земљама чланицама, пре свега у Немачкој, све мање спремни да Бриселу препусте још више власти. Све док на та питања не буде јасног одговора тешко ће бити проглашавати сумњичавост Немаца према еврџу и Европској унији за хистерију.“

Најзад, берлински **Тагесшпигел** пише:

„Да ли ће ММФ прискочити у помоћ ако Грци не буду могли сами да изађу на крај са својим проблемима, да ли ће бити основан Европски монетарни фонд под окриљем Европске централне банке, да ли ће морати више да се усклађује економска политика у еврозони – то су само тренутно теоријска питања. На њих је потребан хитан одговор – најкасније на следећем састанку на врху ЕУ крајем месеца. Увођење заједничке валуте без јединствене пореске и економске политике несумњиво је урођена мана евра. Грешка која дуго није била од значаја само због привредног успона током протеклих година.“

(Дојче веле)